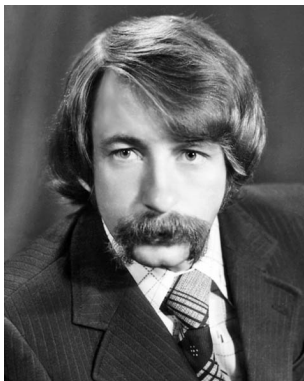

О. Г. Астаф'єв

Ковалів Юрій Іванович

КОВАЛІВ Юрій Іванович (13. 04. 1949, м. Біла Церква Київ. обл.) – літературознавець, поет. Чоловік *О. Мудрак*. Доктор філологічних наук (1995), професор (1997). Державна премія України ім. Т. Шевченка (1996). Літературна премія «Благовіст» (Київ, 2005). Член Національної спілки письменників України (1989). Закінчив Київський педагогічний інститут (1971). Учителював. Працює у Києві: провідний науковий співробітник відділу сучасної літератури Інституту літератури НАНУ (1981–95); викладач кафедри теорії та історії світової літератури Лінгвістичного університету (1995–97); професор кафедри української літератури 20 століття Університету (від 1998). Досліджує історію й теорію української літератури. Видав монографії «Романтична стильова течія в українській радянській поезії 20-х років (М. Бажан, Л. Первомайський, О. Влизько, Ю. Яновський)» (1988), «“Празька школа”: на крутосхилах “філософії чину”» (2001; 2004), «Письменство “розстріляного відродження”: від літературних угруповань до Літературної дискусії», «Художня хроніка великої трагедії (українська література періоду Другої світової війни)» (обидві – 2004), «Літературна герменевтика», «Абетка дисертанта (методологічні принципи написання дисертації)» (обидві – 2008); брошуру «Літературна дискусія 1925–1928 рр.» (1990) та книги «Скрипторій: літературно-критичні статті» (2004) і «Полісемантика “Розстріляного Відродження” з обірваною перспективою» (2009); окремі видання у бібліотеці «Перше вересня» – «Українська поезія першої половини ХХ ст.» (2000), «Українська поезія другої половини ХІХ ст.» (2002; усі – Київ) та у бібліотеці журналу «Дивослово» – «Рокотанням-риданням бандур». Українська поезія міжвоєнного двадцятиліття» (2006, № 7), «Ренесанс української прози і драматургії 20-х років ХХ століття» (2007, № 3). У літературознавчих студіях дотримується герменевтичних настанов. Упорядник 11-го тому «Зібрання творів» П.

Тичини у 12-ти томах, упорядник і автор передмов до видань «Поезії» Д. Фальківського (обидва – 1988), «Вибране» Ю. Клена (1991), «Антологія української поезії другої половини ХХ століття» (2001), «Атом серця: Українська поезія першої половини ХХ ст.» (2002; 2003), автор-упорядник «Літературознавчої енциклопедії» (2007, т. 1–2; усі – Київ). Один з авторів колективних видань «20-і роки: дискусії, полеміки» (1991), «Історія української літератури ХХ століття» у 2-х томах, 3-х книгах (1993–95), «Стильові тенденції української літератури ХХ століття» (2004), навчального посібника «Історія української літератури ХХ століття» у 2-х книгах (1988), підручника «Українська література. 11 клас» (1999; 2001) та відповідної хрестоматії (2001; усі – Київ). У журналі «Неопалима купина» від 1997 друкує фрагменти з історії української літератури від кінця 19 ст. до початку 20 ст., відображаючи загальні тенденції письменства в Україні та на еміграції, жанрово-стильову динаміку з ґрунтовним аналізом конкретних творів. Пропонуючи власну концепцію розвитку письменства, Ковалів дотримується принципів об'єктивного історизму, прагне адекватно висвітлювати динаміку літературного руху. Розробив навчальну програму для закладів вищої освіти «Історія української літератури» (1997; 1999), навчально-методичний комплекс для заочного навчального відділу журналістики «Історія літератури від найдавніших часів до кінця ХХ ст.» (2000; усі – Київ), проспект історії української літератури від найдавніших часів до кінця 20 ст. «Українська література в історичному інтер'єрі» (журнал «Українська мова і література», 2003, № 12). Автор поетичних збірок «Трилисник» (1971), «Очима любові» (1980), «Чорний вершник» (2003), «Ното lupus» (2007; 2008; усі – Київ). Поетична книга «Бермудський санскрит», написана у жанрі поетичного діалогу зі збіркою «Горизонтальна зебра» О. Мудрак, опублікована під спільною назвою «День, якого не існує» (К., 2008). У ліриці еволюціонував від емоційних рефлексій до філософських медитацій, переймається апокаліптичними тривогами, абсурдом буття.

Рекомендована література

1. Мельник В. Силове поле романтики // Друг читача. 1988, 8 верес.;
2. Логвиненко О. «Від атома до голубих безмеж» // ЛУ. 1992, 24 груд.;
3. Лисенко Н. Поезія Юрія Коваліва витворює власну мелодію // Говорить і показує Україна. 2010, 6 трав.

Бібліографічний опис:

Ковалів Юрій Іванович / О. Г. Астаф'єв // Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.]; НАН України, НТШ. – К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2013. – Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-9081>

